

مدیرعامل انجمن بیماران تالاسمی در گفت‌وگو با همدلی بررسی کرد

پیامدهای اطلاق «خاص» به بیماری‌های دیگر

یکشنبه اول آبان ۱۴۰۱_ ۲۶ ربیع الاول ۱۴۴۴_ ۲۳ اکتبر ۲۰۲۲

همدلی

روزنامه

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

تحلیل جهان‌بخش محبی‌نیا از شرایط کنونی کشور؛

اقلیتی در نظام اجازه گفت‌وگونی دهد

سال هفتم _ شماره ۲۰۴۴ _ ۸ صفحه _ قیمت ۲۰۰۰ تومان

در غیاب تدابیر دولتی برای اشتغال، کسب‌وکارهای وابسته به اینترنت در معرض نابودی هستند

خسارت فیلترینگ؛ هر دقیقه ۲ میلیارد تومان

همدلی! حال و روز کسب‌وکارها خوب نیست. هر روز خبر تازه‌ای از خسارتی که به فعالان فروشگاه‌های اینترنتی و حتی کاسبان بازارهای پایتخت وارد شده، در دل شلوغی‌های اخیر گزارش می‌شود.

روایت دربار تنگسیری از برخورد های دریایی ایران و آمریکا

آمریکایی‌ها ۵۲ نفر تلفات داده‌اند

معاون امنیتی وزارت کشور تشریح کرد:

آخرین وضعیت‌ها در اوپن وزاهدان

برخلاف گمانه‌زنی‌ها؛ جلسه فیفا؛

خراج ایران از جام جهانی مطرح نشد

پدافند غیرعامل هم مدعی واتس‌آپ و اینستاگرام شد

ابقای ایران در کنار کره شمالی و میانمار در لیست سیاه؛

استخوان FATF در گلو ماند

همدلی! سال‌هاست در سطوح مختلف کشور بحث درباره پیوستن ایران به دیده‌بان بین‌المللی مبارزه با پول‌شویی ادامه دارد. بحثی که هنوز به هیچ نتیجه‌ای نرسیده است و عملاً باعث شده تا ایران در لیست سیاه این سازمان بین‌المللی باقی بماند. اتفاقی که باعث شده تحریم‌های چندجانبه و سنگینی علیه ایران تحمیل شود و عملاً بسیاری از تبادلات مالی و تجاری ایران با کشورهای جهان را ناممکن کرده است. در زمان دولت قبل، حسن روحانی و اعضای کابینه او تلاش‌های زیادی کردند که لوابح موسوم به اف‌ای‌تی‌اف در مجلس شورای اسلامی تصویب شود تا به این ترتیب ایران از لیست سیاه این سازمان بین‌المللی خارج شود، اما گروه‌های مخالف دولت و اصول‌گرایان تندرو به‌شدت با این اتفاق مخالف بودند. در

نتیجه کشمکش‌های سیاسی این لوابح به مجمع تشخیص مصلحت نظام رفت و در آنجا نیز تاکنون مسکوت مانده است. حالا نیز با گذشت یک سال از دولت سیدابراهیم رئیسی به نظر می‌رسد که هیچ اراده‌ای برای پیوستن ایران به این سازمان وجود ندارد. در پی این رفتار ایران، آن سازمان هم تصمیم خود درباره ایران را تمدید کرده است. دیروز دیده‌بان بین‌المللی مبارزه با پول‌شویی (اف. ای. تی. اف) اعلام کرد، پاکستان را از فهرست خود موسوم به «لیست خاکستری» کشورهایی که اقدامات کامل را برای مبارزه با پول‌شویی و تامین مالی تروریسم انجام نمی‌دهند، خارج می‌کند؛ اقدامی که به سرعت مورد استقبال نخست‌وزیر و دیگر مقامات اسلام‌آباد قرار گرفت.

شرح در صفحه ۲

جوابیه وزارت علوم به یک گزارش و یک یادداشت همدلی؛

برداشت حضور نظامی‌ها در دانشگاه از سخنان وزیر اشتباه است

همکاری تهران و مسکو، افزایش تنش‌ها بر علیه کشورمان را افزایش داده است

مصائب دوستی با روسیه برای ایران

تحلیل جهان‌بخش محبی‌نیا از شرایط کنونی کشور؛

اقلیتی در نظام اجازه گفت‌وگو نمی‌دهد

جهان‌بخش محبی‌نیا استاد علوم سیاسی و نماینده پیشین مجلس می‌گوید: متأسفانه در طول تاریخ نسبت به شنیدن صدای اعتراض عداوت نکرده‌ایم، و هر صدای اعتراضی را به مثابه یک تهدید دانستیم؛ در حالیکه امتیاز دادن وظیفه نظام‌های سیاسی است. او در گفت‌وگو با رویداد ۲۴ می‌گوید: «اعتراضات اخیر مردم، علل و عوامل مختلفی دارد که ماهیت اقتصادی و اجتماعی، اجتماعی-سیاسی و حتی وجه فرهنگی دارد. متأسفانه در تبیین علت شناسایی اتفاقات اخیر، ما با آشفتگی و پراکندگی مواجه هستیم. انتساب نازاری‌ها به یک مسئله یا یک گروه سیاسی یا قلمداد کردن آن به عوامل خارجی، اشتباه است.» محبی‌نیا ادامه داد: «لازم است که وجوه کامل علت و چراها را پیدا کنیم. آن زمان می‌توانیم از نظر علت‌شناسی، گذارهای ارائه کنیم و به‌ویژه در نگاه تاریخی و عملکرد و مدیریت فعلی، جامعه ایران درگیر یک رادیکالیسم دو سوویه غیرمتجانس است که بخشی از حاکمیت در داخل گرفتار این رادیکالیسم است و متأسفانه سرکوب به عنوان راه‌حل آن انتخاب شده است.»

تهدید دروغ برای حذف رقیب

او می‌گوید: «یک طیف این رادیکالیسم هم در خارج از جامعه ایران، طبقه‌بندی پیدا کرده که آن‌ها نیز به راه‌هایی همچون اختراق و رقابت، قتل، آتش‌سوزی و براندازی متوسل می‌شوند. ریشه این رویارویی جهانی به‌نظم از آثار شومی است که بعد از مشروطیت، تمامیت‌طلبان و مستبدین، در سرزمین ایران کاشتند و هنوز هم متأسفانه میوه تلخ آن را می‌چینیم.» این کارشناس با بیان اینکه این سبتر، یک بستر جنگ و کشت و کشتار و حذف همدیگر است، گفت: «در این بستر برای حذف رقیب حتی از بهتان و دروغ و فریب هم فروگذار نمی‌کنند. در شرایط این چنینی، طبیعتاً مجموعه‌ای از نارضایتی‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی می‌تواند باعث فوران هیجان باشد که به جز هزینه‌های جبران‌ناپذیر، فایده دیگری ندارد.»

به شنیدن صدای اعتراض عادت نکرده‌ایم

محبی‌نیا ادامه داد: «بعد از انقلاب ما دهه‌ها مورد اعتراض داشتیم که بخشی از آن حالت آشوب به خود گرفته و بدون شک به نظام آسیب رسانده و می‌رساند. متأسفانه در طول تاریخ نسبت به شنیدن صدای اعتراض عادت نکرده‌ایم و هر صدای اعتراضی را به مثابه یک تهدید دانستیم و از طرفی هم دیگر هم بخش‌هایی از این اعتراض‌ها مورد دستبرد و سرقت عواملی از نیروهای خارجی قرار می‌گیرد که آن‌ها نیز در بازتولید خشونت و خصومت، هم‌سطح و هم‌شأن نیروهای داخلی که در حاکمیت ورود پیدا کرده‌اند مقرر هستند و ایفای نقش دارند.»

نقش اپوزیسیون خارجی و مسئولان بی‌تدبیر در آشوب

این کارشناس ادامه داد: «متأسفانه اغلب مواقع با حضور و ورود اپوزیسیون، اعتراضات به آشوب کشیده می‌شود و در اغلب مواقع هم افرادی در حاکمیت و خیمه قدرت هستند که با تکیه به قدرت رسیدن و به دلیل نداشتن سواد و اینکه صرفاً در قدرت بمانند، رفتاری می‌کنند که یک مسئله غیرقابل حل می‌شود. در چنین شرایطی که دو طرف از اینکه همدیگر را بکشند، آتش بزنند و خانه خود را ویران کنند، ابایی ندارند و قاتل به گفتگو، مذاکره و شرافت نیستند. البته این دو طیف را در اقلیت می‌دانم

یادداشت‌ها

صدافت روسیه درباره نفت و گاز

رضا صادقیان روزنامه‌نگار

حاکمیت کشورهای مختلف براساس درک شرایط فعلی و توجه به مسائل خرد و کلان در نظم بین‌الملل و داخلی و دست یافتن به منافع ملی کوشش می‌کنند.

خودم‌پنداری؛ از براندازان تاج‌های داخلی

علی کامرانی فعال سیاسی

متأسفانه این روزها در کشور هر گروه و دسته‌ای خودشان را نماینده مردم دانسته و از زبان مردم و به‌عنوان سخنگوی آنان اظهار نظر می‌کنند و تحلیل ارائه می‌دهند.

درباره نسبت کتاب‌خوانی و این روزهای ملت‌ب

احمدرضا حجاززاده روزنامه‌نگار

این روزها روزهای خوبی نیست. همه ما می‌دانیم چرا و نیاز به بازگویی و تشریح دلایل آن نیست. روزهایی که همه مردم گوشه‌گوشه‌ی ایران کلافه‌اند و عصبی، خسته‌اند...

ریل‌گذاری‌های وزیر، قطار فرهنگ و هنر را به کجا می‌برد؟

ستاره قاسمی روزنامه‌نگار

«با حمایت از استعدادهای جوان و استفاده از ظرفیت عظیم آنان برای تقویت بخش تولید محتوا، تغییر ریل‌گذاری تئاتر کشور تسهیل می‌شود.»

جوابیه وزارت علوم به یک گزارش و یک یادداشت همدلی؛

برداشت حضور نظامی‌ها در دانشگاه از سخنان وزیر اشتباه است

روزنامه همدلی در تاریخ ۳۰ مهر ۱۴۰۱ در مطالبی «سنتی شدن دانشگاه» و «حضور رسمی نظامی‌ها در دانشگاه» با اشاره به حضور و سخنرانی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری در پنجاه و هفتمین نشست معاونان پژوهش و فناوری دانشگاه‌ها، مراکز آموزش عالی، پژوهشی و فناوری و ادعا کرده است که منظور وزیر علوم در بخشی از سخنانش «حضور رسمی نظامی‌ها در دانشگاه» بوده است.

روابط عمومی وزارت علوم ضمن تکذیب حضور نظامی‌ها در دانشگاه‌ها، توضیحاتی در این خصوص ارائه می‌دهد و انتظار دارد روزنامه همدلی مطابق با ماده ۲۲ قانون مطبوعات پاسخ و تکذیب وزارت علوم، تحقیقات و فناوری نسبت به مطلب «حضور رسمی نظامی‌ها در دانشگاه» را جهت تنویر افکار عمومی، در همان صحنه و با همان مشخصات در یکی از دو شماره آینده منتشر نماید.

«وزیر علوم، تحقیقات و فناوری در اجلاس معاونان، پژوهش و فناوری دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی با بیان اینکه امکان به‌رومندی از تسهیلات امریه فناوری و کسر خدمت سربازی برای دانشجویان کارشناسی ارشد، دکترا و طرح‌های پژوهشی محققان پساداکتر فراهم شده است، گفت: «تفاهمی شفاهی با ستاد کل نیروهای مسلح صورت گرفته است تا برای تحقق این هدف و به‌منظور تسهیل امور دانشجویان، مقرری اداری در دانشگاه‌های طرف قرارداد پژوهشی با وزارت دفاع ایجاد شود.»

دکتر زلفی‌گل همچنین در تشریح این موضوع گفت: «دفتر همکاری متقابل در برخی دانشگاه‌های بزرگ دایر می‌شود و پیگیری کارهای اداری قراردادهای پژوهشی، معافیت تحصیلی، کسری سربازی مربوط به پایان‌نامه و رساله‌های نیازمور، امریه پساداکتر، امریه فناوری و سربازی را برعهده خواهند داشت.»

دکتر زلفی‌گل در ادامه تأکید کرد: «هدف اصلی این طرح، خدمت‌رسانی به جامعه فرهیخته دانشگاهی، صرفه‌جویی در زمان و تسهیل امور است و تنها یک کارشناس اداری در این دفتر حضور خواهد داشت و همچنین این دفتر صرفاً تا زمان اتمام قرارداد پژوهشی مرتبط دانشگاه‌ها با وزارت دفاع دایر خواهد بود.»

وزیر علوم تصریح کرد: «با توجه به اینکه لازم است هماهنگی‌هایی در این زمینه به‌صورت مبادوم با مراکز آموزشی صورت گیرد، وجود یک کارشناس اداری در این تسهیلات در روند خدمات‌رسانی به دانشگاهیان در حوزه‌های معنای حضور نظامیان در دانشگاه و مراکز آموزش عالی نیست.» واقع آنچه مطرح‌شده است نه‌تنها ارتباطی به حضور نظامیان در دانشگاه نداشته است، بلکه صرفاً ایجاد تسهیلات در روند خدمات‌رسانی به دانشگاهیان در حوزه‌های مرتبط با پژوهش‌های دفاعی، امریه، معافیت و کسر خدمت سربازی است. متأسفانه برخی از رسانه‌ها با برداشت اشتباه از این موضوع، افکار عمومی و به ویژه جامعه دانشگاهی را در شرایط امروزی جامعه به سمت حضور نظامیان در دانشگاه‌ها جهت داده‌اند که این موضوع صحت ندارد.

یادداشت

صدافت روسیه درباره نفت و گاز

رضا صادقیان - حاکمیت کشورهای مختلف براساس درک شرایط فعلی و توجه به مسائل خرد و کلان در نظم بین‌الملل و داخلی و دست یافتن به منافع ملی کوشش می‌کنند. دفاع از منافع ملی در برابر سایر سیاست‌ها به‌عنوان یک پارادایم از سوی سایر صاحبان قدرت‌ها نیز پذیرفته شده است.

موضوع اخیر مدیر صندوق امنیت ملی انرژی روسیه دقیقاً براساس منابع ملی روس‌ها است. او گفته: «ایران تحت تحریم باقی می‌ماند، تحریم‌هایش مانع شدیدتر می‌شود؛ صادقانه بگویم، این خبر خوبی برای ماست.» برخی از کاربران از این رویکرد روسیه انتقاد کرده‌اند، شماری دیگری از تحلیل‌گران نیز اتخاذ این تصمیم از سوی روس‌ها را قابل پیش‌بینی می‌دانند، چرا که روسیه دقیقاً در راستای تامین منافع ملی و ایجاد هم‌افزایی برای حفظ اهرم‌های انرژی و صادرات گاز به اروپا را دنبال کرده و می‌کند. در واقع تا مادامی که روسیه بتواند از اهرم فشار صادرات گاز امتیازهای مختلفی از اروپاییان بگیرد، چنین خواهد کرد.

نه تنها روسیه، بلکه هر کدام از تولیدکنندگان انرژی در دنیای امروز به دلیل بهره‌جویی از رانت غیرقابل چشم‌پوشی به مدد فروش انرژی همیشه به دنبال حفظ و افزایش ظرفیت‌های تولیدی بوده‌اند. براساس همین رویکرد، آنان از میزان تولید ظرفیت‌های بالقوه و بالفعل رقیبان خود به خوبی آگاهی کامل دارند. فعالیت پیوسته و تأثیرگذار پژوهش‌گاه‌های مختلف در کشورهای آمریکا، روسیه، چین، عربستان و... برآمده از چنین دیدگاهی است. موسسه‌هایی که ریزترین اطلاعات درباره زیرساخت‌ها، میزان تولید روزانه و ماهیانه، پروژه‌های فعلی و غیره را در اختیار دارند، براساس صادرات، محصولات مختلف به جذب سرمایه‌های خارجی برای احیاء تجهیزات و... را منتشر می‌کنند، این همه دقیقاً با حمایت مالی دولت‌های صادرکننده انرژی و مصرف‌کنندگان عمده صورت می‌گیرد. آنان دائم در حال رصد رقیبان خود هستند، حتی چشم‌اندازهای

صورت‌نگار را پس از تغییر شرایط و سناریوهای مختلف را بررسی می‌کنند. بحث دسترس‌ی ایران به بازارهای جهانی در حوزه نفت و گاز همیشه مورد توجه کارشناسان بوده و هست. طی ماه‌های گذشته و با نزدیک شدن به اعیان برجام بسیاری از کارشناسان به افزایش تولید و صادرات نفت ایران کمتر از سه ماه اشاره می‌کردند. افزایش تولیدی که امکان کاهش قیمت نفت و ثبات در بازار را به همراه خواهد داشت، چنانچه به آرزو رسد، رسانه‌های خارجی رجوع کنیم با موج گسترده‌ای از خوش‌بینی درباره افزایش صادرات نفت ایران روبرو می‌شویم.

بنابراین و از منظر انرژی کشور ایران برای کارشناسان و حتی صاحبان قدرت در کشورهایی که مصرف‌کننده عمده نفت و گاز هستند، از اهمیت و جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. کشور ایران دارنده سومین ذخایر نفت و دومین ذخایر گاز در دارا است؛ با توجه به اعمال تحریم‌ها در کم‌ترین دوره‌های شاهد افزایش تولید و صادرات نفت بیش از ۴ میلیون بشکه در روز بوده‌ایم، در حوزه گاز نیز به دلیل تحریم‌ها و ناتمام ماندن پروژه‌هایی مانند خط لوله صلح و به نتیجه نرسیدن پروژه‌های مانند «خط لوله اسلامی» که مسیر ایران، عراق و سوریه را برای رساندن گاز به اروپا برنامه‌ریزی کرده بود، این امکان برای کشور ایران به صورت تام و تمام برای حضور در بازار نفت و گاز فراهم نشده است. به عبارتی مشخص‌تر؛ کشور

ایران یکی از رقیبان جدی عربستان سعودی در حوزه نفت و کشور روسیه در بخش گاز است؛ بنابراین چندان دور از ذهن نخواهد بود که هر کدام از کشورهای رقیب حداقل در حوزه صادرات نفت و گاز امکان دستیابی کشور ایران به این مهم در دور و دورتر کنند، چرا که براساس همین رویکرد و سیاست بلند مدت طی ۴ دهه گذشته توانسته‌اند به غیر از بازارهای کوتاه‌مدت دست ایران از بازارهای بین‌المللی و رسیدن به بازارهای جدید را در حوزه فروش نفت و گاز محدود نگاه

دارند. به نظر می‌رسد به جای حمله و انتقاد تند از سیاست‌های حاکمان عربستان سعودی و روسیه که بخش گسترده‌ای از این سیاست‌ها در سال‌های گذشته و به صورت عیان نیز به اجرا گذاشته شده است، بهتر آن است که درباره رویکردهای ایران در حوزه نفت و گاز و با تمرکز به محدودیت‌های تحریم برپرس و چشم‌انداز

تعریف شده مورد بازخوانی و سنجش بی‌طرفانه قرار بگیرد.

یادداشت

یادداشت

خودم‌پنداری؛ از براندازان تاج‌های داخلی

علی کامرانی - متأسفانه این روزها در کشور هر گروه و دسته‌ای خودشان را نماینده مردم دانسته و از زبان مردم و به‌عنوان سخنگوی آنان اظهار نظر می‌کنند و تحلیل ارائه می‌دهند. برخی چهره‌های مدعی هواداری از نظام که ادعا دارند افراد کف خیابان در اقلیت و تعدادی اندکی هستند. این گروه بیشتر «مردم» را همفکر، همراه و حامی خود می‌شمارند. براندازان نه تنها اکثریت، بلکه همه مردم را برانداز و همفکر خود می‌خوانند و حتی برخی از نیروهای دانشگاهی و کتشن‌گران سیاسی - اجتماعی نیز تحت تأثیر آنان معتقدند که مردم اصلاح هم عبور کرده و فقط به نبودن حکومت می‌اندیشند و همه هم براندازند.

در سمتی دیگر مدعیان اصلاح‌طلبی هستند که هرگز عملکرد اصلاح‌طلبانه نداشتند و فرصت‌طلبانی در پی منفعت هستند. این گروه نیز «مردم» را پیادانظام سیاسی خود می‌دانند. این گروه در چند سال اخیر راه رسیدن به قدرت و ثروت را در معامله سیاسی با حاکمیت می‌دیدند که البته چندسالی است نیز در این مسیر شکست خورده اند؛ زیرا حاکمیت به آنان توجهی نکرده است

به حال هرکسی از ظن خودش سرمد را همراه و همفکر خودش می‌داند و به نفع خود، روی حضور مردم مانور می‌دهد. درحالی که یک تحقیق میدانی جامعه‌شناسی ساده و یک انتخابات با معیارهای قانونی به راحتی نشان می‌دهد که اکثریت مردم چه می‌خواهند و از کدام گروه حمایت خواهند کرد و اصولاً از گروه‌های موجود حمایت می‌کنند؟

مردم ایران نیز همچون تمام مردم جهان، مواضع‌شان نسبت به نظام حاکم متفاوت است. عده‌ای به هر دلیل فکری، اعتقادی یا از منفعت، طرفدار نظام حاکم‌اند. عده‌ای منتقد نظام هستند اما به براندازی معتقد نیستند. و عده‌ای نیز اصولاً برانداز هستند؛ چه کسانی که در دو دهه اخیر به این نتیجه رسیده‌اند و چه کسانی که از اوایل دهه ۶۰ مخالف اصل نظام و حتی برخی به طور بنیادی‌تری مخالف حکومت دینی بوده‌اند.

در این میان عده‌ای نیز خواهان اصلاحات ساختاری هستند. عیب این که به‌نظر می‌رسد، هواداران کنونی نظام و برخی نهادهای متنفذ در نظام بیشتر با این گروه مخالفت می‌کنند. این دسته که در میان‌شان چهره‌هایی شجاع، استوار، نجیب و پاک‌دست هستند که به آنچه می‌گویند باور قلبی داشته و پشت سخن و رفتارشان اندیشه‌های به‌درازی تاریخ معاصر از مشروطیت تاکنون وجود دارد، و نشان داده‌اند که اهل معامله و وادادگی نیستند. این دسته کتشن‌گرانی باشهامت هستند که سلاح‌شان گفت‌مان اصلی است که نهال آن در مشروطه غرس گردید و در جنبش ملی شدن نفت و انقلاب ۵۷ و خرداد ۷۶ و خرداد ۸۸ آبیاری گردید. کسانی که بدون تردید می‌توانند الگویی برای مدعیان اصلاح‌طلبی باشند که تا نشان دهند که شهامت اخلاقی، لازمه فعالیت و کتشن‌گری سیاسی - اجتماعی است و اگر این عنصر در میانه نباشد، بهتر آن است که از این صحنه دشوار کنار بکشند.